

De Toekomst

Lieve kinderen en kleinkinderen, We zijn nu 5 jaar verder na het uitbreken van het Corona-virus. Kinders, dit is iets geweest dat vader en ik nooit zullen en WILLEN vergeten. Het was angstig in de wereld, het kijken naar de televisie met het nieuws en de kranten, verschrikkelijk. Gelukkig is het ons gespaard gebleven, omdat vader en ik ons aan de regels hebben gehouden. Wel zijn we eerlijk dat er ook dingen waren, die wij gemist hebben. Het grootste gemis voor ons waren de kinderen en kleinkinderen. Wij wonen nog steeds in ons appartement in de binnenstad in Enschede, maar er is enorm veel veranderd, en vele dingen bevallen ons wel. Gingen we voor de Corona 3 of 4 keer per jaar met het vliegtuig op vakantie naar een minimaal 4 sterren hotel, om ons na de dagelijkse wandelingen lekker te laten verwennen, blijven we vaker in Nederland of Duitsland. Het reizen met het vliegtuig is enorm duur geworden, en het was wel heeeel erg vol in de lucht. Ook de auto gebruiken we minder, nu is dat ding voor ons nooit belangrijk geweest, want de eerste 20 jaar van ons huwelijk hebben we het zonder auto gedaan. Onze dagindeling als gepensioneerde mensen, mijn man 69 jaar, en ik 74 jaar, beginnen we met gehaalde broodjes op de fiets, dat deden we altijd al. We hebben van het Corona-virus ook veel geleerd. We wandelen veel, snoepen minder, halen bewust boodschappen, de vliegvakanties missen we niet, we hebben er schone lucht door gekregen, maar zo lekker fris als het rook tijdens de Corona-tijd komt niet weer. We zijn toen allemaal met beide benen op de grond gezet, en mijn man en ik zijn daardoor wel veranderd, oftewel, eens maar nooit weer, Het was verschrikkelijk enerzijds, maar we hebben er ook van geleerd. Niet meer met een kluitje op elkaar, beetje afstand. We hebben er wel aan moeten bijdragen op ons landje weer op te bouwen, maar graag gedaan. Ik kan nog wel een tijdje doorgaan, maar ik ben tevreden zo. Met vriendelijke groeten, Vader en moeder, opa en oma.